

стану, прилягання деокупованих територій до зони бойових дій має враховуватися принцип роботи в поліції за особливих умов; принцип взаємодії поліції з іншими суб'єктами сектора безпеки і оборони в умовах, наближених до бойових дій тощо» [4, с. 46].

Щодо прямої міжнародної співпраці, то можна відзначити, наприклад, що французькі експерти надали українським правоохоронцям мобільну ДНК-лабораторію та провели перші дослідження в Ізюмі у вересні 2022 р. після звільнення міста. Крім того, у березні минулого року була створена спільна слідча група для розслідування злочинів, скоєних росією в Україні. Окрім нашої країни, до неї входять представники Литви, Польщі, Естонії, Латвії, Словаччини та Румунії, які складають найбільшу слідчу групу, що діє в рамках Євроюсту [5].

Отже, можна зробити висновок, що важливість міжнародної співпраці при запобіганні вчиненню кримінальних правопорушень набуває все більшої актуальності саме в умовах дії правового режиму воєнного стану. Протягом майже 2-х років міжнародною спільнотою надано досить велику допомогу нашій державі, насамперед в аспекті забезпечення сучасною технікою правоохоронних працівників України.

1. Фаріон О. Б., Бінковський О. А. Актуальні питання взаємодії органів державної прикордонної служби України та територіальних органів Національної поліції України у сфері протидії злочинності на звільнених від окупації прикордонних територіях. *Теорія та практика протидії злочинності у сучасних умовах : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф.* (м. Львів, 21 жовт. 2022 р.). Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2022. С. 46–48.

2. Волеводз А. Г. До питання про сутність та зміст міжнародного співробітництва у боротьбі зі злочинністю. *Міжнародне кримінальне право та міжнародна юстиція*. 2007. № 1. С. 11–20.

3. Градецький А. В. Суб'єкти протидії воєнним злочинам та попередження збройних конфліктів. *Європейські орієнтири розвитку України в умовах війни та глобальних викликів XXI століття: синергія наукових, освітніх та технологічних рішень : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф.* : у 2 т. (м. Одеса, 19 трав. 2023 р.) Одеса, 2023. Т. 1. С. 337–341.

4. Чорна А. Принципи запобігання поліцією кримінальним правопорушенням на деокупованих територіях. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2023. № 2. С. 43–47.

5. Міжнародна підтримка розслідувань воєнних злочинів. *Юридична Газета*. URL : <https://jur-gazeta.com/publications/practice/mizhnarodnepravoinvesticiyi/mizhnarodna-pidtrimka-rozsliduvan-voennih-zlochiv.html>.

УДК 341.231.14+342.726

DOI: 10.31733/15-03-2024/1/341-343

Kseniia STEPANIUK
Student of ESI of Law
and Innovative Education

Iryna NIKITINA
Senior Lecturer of Department
of International Relations
and Social and Humanitarian Disciplines
of Dnipropetrovsk State University
of Internal Affairs

LEGAL GUARANTEES FOR VULNERABLE GROUPS DURING MILITARY CONFLICT

During times of military conflict, the protection of vulnerable groups becomes paramount to uphold fundamental human rights and prevent further atrocities. Legal guarantees are essential to ensure the safety, well-being, and dignity of these populations amidst the chaos and violence of war.

First and foremost, international humanitarian law (IHL) provides a framework of legal guarantees specifically designed to safeguard vulnerable groups during armed conflicts. The Geneva Conventions and their Additional Protocols establish fundamental principles such as the distinction between civilians and combatants, the prohibition of targeting civilians, and the obligation to provide humane treatment to all persons who are not or are no longer taking part in hostilities. These legal instruments serve as a cornerstone for protecting vulnerable populations, including women, children,

the elderly, persons with disabilities, and other marginalized groups [1, p. 48].

Furthermore, specific provisions within IHL address the unique needs and vulnerabilities of these groups. For instance, Article 3 common to the four Geneva Conventions obliges parties to the conflict to treat all persons detained or interned humanely, with particular attention to the needs of women. Additionally, Protocol I to the Geneva Conventions prohibits violence, coercion, and discrimination against women and affirms their right to protection and non-discrimination during armed conflict [3, p. 63].

Moreover, various international human rights treaties supplement IHL by providing additional protections for vulnerable groups. For example, the Convention on the Rights of the Child (CRC) emphasizes the special safeguards required for children affected by armed conflict, including measures to prevent their recruitment as child soldiers, ensure access to education and healthcare, and reunite separated families.

Also deserving special attention are incomplete, large families, foster families, family-type children's homes where children also require special attention from the state and child protection services to expand the socio-legal guarantees of children, ensure their physical and cultural development, and further protect their rights and legitimate interests. Therefore, according to the Law of Ukraine «On the Protection of Childhood,» the state guarantees all children equal access to free legal assistance necessary to ensure the protection of their rights, on the grounds and in the manner established by law regulating the provision of free legal assistance. And by the Law of Ukraine «On Bodies and Services in Matters of Children and Special Institutions for Children» it is guaranteed that officials of children's shelters take exhaustive measures to ensure children's access to free legal assistance on the grounds and in the manner established by law regulating the provision of free legal assistance [1, p. 43].

Thus, analyzing international legal acts and national legislation of Ukraine, we can conclude that the main categories of citizens in need of free legal assistance in the country are low-income individuals, vulnerable population groups, large families, elderly persons, children, and war veterans. The legislation provides for the existence of special coordination centers for the provision of legal assistance, bureaus of free legal aid, bar associations, legal clinics [3, p. 90]. However, it can be noted that in conditions of martial law, no one can guarantee the continuity of such assistance by relevant authorities and structures. Requests for free legal assistance among the population are increasing, and there may not be enough personnel to provide such assistance physically.

This is due to the fact that many legal professionals themselves need assistance in conditions of martial law, and proper conditions are required for the provision of legal consultations, which may not be available in all regions of the country at the moment. Moreover, many Ukrainian citizens in need of free legal assistance are abroad, and translators may not always be available on-site. Some bureaus, coordination centers, and legal clinics providing free legal assistance simply do not operate in the country because they are located in the combat zone or temporarily occupied territory, or their staff have moved to safer places [4, p. 6].

Therefore, as a conclusion, it is worth noting that the most legal assistance today is needed by internally displaced persons who are disoriented and do not always understand their next steps. But thanks to the state, social, and psychological support from relevant authorities and organizations, as well as professional free legal assistance, significant steps are being taken to protect citizens' rights [2, p. 51].

An important direction of free legal assistance has become the use of distance consultations through the Internet and specially created applications for mobile phones, which allows the population to resolve a significant part of legal issues without leaving their homes [4, p. 48]. Another positive step is the involvement of volunteers in legal education work across the country and mass media. The state has made a significant contribution to the introduction and development during martial law of the «Action» application, which allows citizens to save time and take advantage of the benefits provided by the state for certain population groups remotely. Therefore, thanks to the «eSupport» Program, most citizens can apply for various types of assistance and track the provision of such assistance. In practice, it would be desirable to involve more lawyers who would provide free legal assistance to specific categories of citizens, as their main task is to protect the population by all lawful means, not just to win cases with profitable clients. Therefore, this issue requires more thorough improvement at the legislative level [2, p. 66].

In addition to international legal frameworks, domestic laws and policies play a crucial role in protecting vulnerable groups during military conflicts. States have a responsibility to enact legislation and establish mechanisms that uphold the rights and well-being of all individuals within their jurisdiction, regardless of their vulnerability status. This includes measures to prevent

discrimination, ensure access to essential services, and provide assistance and support to those in need.

Furthermore, accountability mechanisms, such as domestic and international tribunals, are essential for ensuring compliance with legal guarantees and holding perpetrators accountable for violations of the rights of vulnerable groups during armed conflicts. Justice and redress for victims are integral components of the legal framework aimed at preventing impunity and promoting respect for human rights in times of war.

In conclusion, legal guarantees for vulnerable groups during military conflicts are essential to uphold the principles of humanity, dignity, and justice. By adhering to international humanitarian law, respecting human rights treaties, enacting domestic legislation, and ensuring accountability for violations, states can fulfill their obligations to protect the most vulnerable members of society amidst the horrors of war.

1. Camins E. Casting a Legal Safety Net: A Human Security Approach to Assisting Families Following Armed Conflict. *Israel Law Review*. 2022. Vol. 55. Issue 3. P. 215–247.

2. Gorinov P., Mereniuk K. Military law in Ukraine: future prospects for development. *Futurity Economics&Law*. 2022 P. 18–27.

3. Izarova I. Protection of Rights of Internally Displaced Persons amid Military Aggression in Ukraine. *The Age of Human Rights Journal*. 2023. P. 711–741.

4. Nampewo Z., Mike J. H., Wolff J. Respecting, protecting and fulfilling the human right to health. *International Journal for Equity in Health*. 2022. P. 1–13.

УДК 341.232

DOI: 10.31733/15-03-2024/1/343-345

Тетяна ЮРЧУК

слухач магістратури факультету № 3

Наталія ГРІДІНА

старший викладач кафедри
поліцейської діяльності та публічного
адміністрування факультету № 3
Харківського національного
університету внутрішніх справ,
доктор філософії

РОЛЬ УКРАЇНИ У СПІВПРАЦІ З МІЖНАРОДНИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ ДЛЯ ВИРІШЕННЯ ВІЙСЬКОВИХ КОНФЛІКТІВ

Міжнародна безпека є запорукою глобального самозбереження та розвитку. Суб'єкти міжнародної безпеки – міжнародні організації, метою яких є забезпечення дотримання безпеки. Вони займаються широким спектром питань безпеки, включаючи контроль над озброєнням, попередження конфліктів, забезпечення прав і свобод людини і громадянина [1].

Сьогодні для України важлива співпраця, підтримка та посередництво міжнародних організацій у врегулюванні воєнного конфлікту. Першість у порядку розв'язання збройних конфліктів в Україні належить Організації Об'єднаних Націй (далі – ООН) – головній міжурядовій міжнародній організації, яка підтримує мир і безпеку у всьому світі [1].

Міжнародна організація – об'єднання трьох або більше незалежних держав, їхніх урядів, інших міждержавних організацій, спрямоване на вирішення певних спільних питань чи організацію проектів. Міжнародні організації виступають як платформа для співпраці між державами в різних галузях, таких як економіка, наука та культура. Це може сприяти поліпшенню життя людей та збільшенню довіри між націями [2, с. 152].

Україна відіграє важливу роль у співпраці з міжнародними організаціями для вирішення військових конфліктів, зокрема з ООН, Організацією з безпеки і співробітництва в Європі (далі – ОБСЄ) та Європейським союзом (далі – ЄС). Наша держава активно співпрацює з цими організаціями, надаючи інформацію про ситуацію на окупованих